

የተመረቀው ብቸኛ መንገድ

ፓስተር ዶክተር ተስፋ ወርቅነህ

የሰው ልጅ ትዕዛዝ ከመተላለፉና ኃጢአት ከመሥራቱ በፊት
የሚከተሉት ሦስት እድሎች ነበሩት።

ሀ) ያለምንም መከላከል ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ማድረግና
ኅብረት ማድረግ ይችል ነበር።

ለ) ከእግዚአብሔር ጋር ከነበረው ግንኙነትና ኅብረት የተነሳ ፈጣሪውን
ያውቅ ነበር።

ሐ) ምድራዊ ኑሮ መኖር ብቻ ሳይሆን መንፈሳዊ ሕይወት ነበረው።

የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ተላልፎ ኃጢአት ባደረገ ጊዜ ግን ሰው
እነዚህን ከላይ የዘረዘርናቸው ዕድሎች ሁሉ አጣቸው። በዚህ
ምክንያት እነዚህን ዕድሎች መልሶ ለመገኘታቸው ሦስት ዓይነት ነገሮች
አስፈለጉት። እነርሱም፡

ሀ. እርቅ፡ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ኃጢአት የፈጠረው ርቀት
ተወግዶ እንደገና ከእግዚአብሔር ጋር ለመታረቅ የሚያስችል መንገድ
አስፈለገው።

ለ. መንፈሳዊ ብርሃን፡ ሰው በእኩምሮ ብቻ ስለ እግዚአብሔር ማወቁ
ቀርቶ እግዚአብሔርን በግል ሕይወቱ ለማወቅ መንፈሳዊ ጨለማውን
የሚገፍሉትን ትክክለኛውን መረዳት የሚሰጠው ብርሃን አስፈለገው።

ሐ. አዲስ ልደት፡ ሰው መንፈሳዊነትን ለማግኘት ከመንፈስ ቅዱስና
ከእግዚአብሔር ቃል እንደገና መወለድ አስፈለገው።

ለብዙ ሺህ ዘመናት ሰው እነዚህን ፍላጎቶቹን ማሟላት የሚችልለት
ሳያገኝ ቀረ። ስለዚህ ሰው ለችግሩ ዘለቂታ ያለው መፍትሔ ሳያገኝ
ኖረ። ነገር ግን ጊዜውና ሰዓቱ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ልጁን
ኢየሱስ ክርስቶስን ለዚሁ ዓለማዊ መርቆና ሹሞ ወደዚህ ዓለም ላከለት።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር መጥቶ ያስተማራቸው ትምህርቶችና ያበሰራቸው የምሥራች አዋጆች እንዲሁም በመስቀል ላይ የሰራው ሥራ ከላይ የተገለጸውን የሰው ዋና ፍላጎቶች የሚያሟላ ነበር። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 14 ቁጥር 6 ላይ እንደምናነበው፤

“ኢየሱስም፤ እኔ መንገድና ዕውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም፤” አለ።

ሀ. “እኔ መንገድ ነኝ።” ሲል ሰው ወደ እግዚአብሔር መምጣት የሚችልበት የተመረቀው ብቸኛ መንገድ እርሱ ብቻ መሆኑን መግለጹ ነው። በሌላም ቦታ “እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ እኔ የበጎች በር ነኝ” ሲል ተናግሯል። (ዮሐንስ 10፡7) ከእርሱ ሌላ ወደ እግዚአብሔር መምጣትና እርቅ ማድረግ አይቻልም።

ለ. “እውነት ነኝ።” በማለቱ ደግሞ የሰውን የእዕምሮ ጨለማ የሚገፍ ብርሃን (እውነት) እርሱ ብቻ እንደሆነ ይጠቁማል። ሰው እግዚአብሔርን ማወቅ የሚችለው በግል ኢየሱስን በማወቅ ብቻ ነው። (ዮሐንስ 14፡9)

ሐ. “ሕይወት ነኝ” ሲል ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ብቻ ከመንፈስ ቅዱስና ከቃሉ ዳግመኛ በመወለድ አጥቶት የነበረውን ዘላለማዊና መንፈሳዊ ሕይወት እንዲሟላ የገኝ ለመጠቆም ነው።

ሐዋርያትም ሌላ ሳይሆን እርሱ ራሱ ክርስቶስ “ነኝ” ሲል ያወጀውን ቃል አምነው በመቀበል “መዳን በማንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ከሰማይ በታች ሌላ ስም የለምና።” (ዮሐንስ 1፡12) በማለት የእርሱን ብቸኛ መድኃኒትነት አውጀዋል።

የሰውንና የእግዚአብሔርን ግንኙነት በተመለከተ ጉዳይ በመካከል ሆኖ ሰውንና እግዚአብሔርን ለማስታረቅ የሚችል ክርስቶስ ብቻ መሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተደጋግሞ የተረጋገጠ ጉዳይ ነው። “እንድ እግዚአብሔር አለና፤ በእግዚአብሔርና በሰውም መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ እንድ አለ፤ እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው፤ ራሱንም ለሁሉ ቤዛ ሰጠ።” (1ኛ ጢሞቴዎስ 2፡5) ከእርሱም ሌላ በመስቀል ላይ ደሙን ለሰው ልጆች ደህንነት ያፈሰሰ ማንም የለም።

እንዳንድ ሰዎች ከተሾመው ብቸኛ መንገድ ሌላ ምርጫ ያለ እየመሰለቸው “እኛ የምናምነው እምነት ...” እና “እናንተ ደግሞ የምታምኑት እምነት ...” ሲሉ ይናገራሉ። እንድ ነገር እውነት የሚሆነው እኛ ስለመንበት አይደለም። ሰው በእንድ ነገር ማመን ያለበት ያ ነገር እውነት በመሆኑ ብቻ መሆን አለበት። ለምሳሌ እንድ ሰው መሬት ጠፍጣፋ ነች ብሎ ቢያምን የእርሱ እምነት መሬት ክብነቷን ትታ ጠፍጣፋ እንድትሆን አያደርጋትም። መሬት ክብ እንደሆነች የምናምነው በመጽሐፍ ቅዱስም የተደገፈ ሳይንሳዊ ሐቅ በመሆኑ ነው።

እምነት “የሚያድን እምነት” የሚሆነው እምነታችንን ከምናደርግበት ነገር ማንነት የተነሳ ብቻ ነው። ለምሳሌ እንድ ተማሪ እንዳን ዛፍ ጀምረው ለስተምረኝ ብሎ ቢያምንበትና ቢጠመጠምበት ዛፍ ጀምረው ሊያስተምረው አይችልም። ምክንያቱም ዛፍ ጀምረው የማስተማር ችሎታ የለውም። ልክ እንደዚሁ ከተመረቀው ብቸኛ መንገድ በቀር ደህንነትን የሚሰጥ ሌላ አማራጭ አንዳል መድከም ከንቱ ድካም ብቻ ነው።

እኔ መንገድና ዕውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም

የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 14 ቁጥር 6

እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለሁ።

የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 11 ቁጥር 28

ሰው ደህንነትን በተመለከተ የሚያደርገው ምርጫና ውሳኔ አይስከሪም ለመግዛት ከሚያደርገው ምርጫና ውሳኔ የተሻለ ሊሆን ይገባል። አንድ ሰው አይስከሪም ሲገዛ የሚመርጠው እርሱ የወደደውንና የፈቀደውን ነው። ነገር ግን አይስከሪም ለመግዛት ያደረገውን ምርጫና ውሳኔ መድኃኒት ለመግዛት በይስፈልገው ሊጠቀምበት አይችልም። ሰው መድኃኒት የሚገዛው ደስ የሚለውን በመምረጥ ሳይሆን ከህመሙ ሊያድነው የሚችለውን ብቻ ነው። የነፍስ ደህንነትም ጉዳይ የሚመሰረተው በመድኃኒቱ ፍቅንነት ላይ እንጂ ሰው በወደደውና “ያድነኛል” ብሎ በመረጠው ምርጫ ላይ አይደለም።

አንዳንድ ሐኪሞች በሽተኞቻቸውን መርምረው ምንም በሽታ ሳይገኝባቸው ሲቀርና፤ “ያመኛል እስቃያለሁ” ማለታቸው የማይቆም ሲሆን ጉዳዩ የበሽታ ሳይሆን በእኩምሮ ያለ የሐሳብ ጉዳይ ነው ብለው በመገመት ‘ፕሊሲ’ የተባለ መድኃኒት ያዙላቸዋል። ‘ፕሊሲ’ መድኃኒት ሳይሆን በመድኃኒት መልክ የተሰራ የሰኳር እንክብል ነው። በሽተኞቹም ለበሽታው መድኃኒት ተገኝ ብለው ያንን ‘ፕሊሲ’ ውጠው ከበሽታቸው የዳኑ ይመስላቸዋል። ነገር ግን የሰኳርና የእስተሳሰብ ነገር እንጂ ‘ፕሊሲ’ ምንም መድኃኒትነት የለውም።

እንደዚሁም ከተመረቀው ብቸኛ መንገድ (ክርስቶስ) በቀር ደኅንነት የሚገኝበት መንገድ የለም። በሌላ በኩል ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት (መድኃኒዓለም) እንደሆነ በማመንና “መድኃኒቱ” ብሎ እርሱን በመቀበል መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። ልዩነቱም የመጀመሪያውን አጋንንትም እንኳ ስለማይክዱትና ስለሚናገሩት ሲሆን ሁለተኛውን ግን በግል ሕይወቱ መድኃኒትነቱን የቀመሰና ያወቀ ሰው ብቻ ለማለት ስለሚችለው ነው።

ቀደም ሲል ለነሳነው ዋና የነፍስ ፍላጎትም ብዙ ባለመድኃኒቶች ሞክረው መፍትሔ አልገኙም ይሆናል። ካልገኙ ለምን የተመረቀውን ብቸኛ መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስን አይሞክሩም?

“እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለሁ።” (ማቴዎስ 11:28)